

mission

>> I DETTA NUMMER

Granbergs på skolbänken i Kina

Unga samlade tonvis med sten för kyrka

Finska Missionssällskapet

Besöksadress:
 Observatoriegatan 18
 00140 Helsingfors
 Postadress:
 PB 154
 00141 Helsingfors
 www.mission.fi/fms
 fms@mission.fi
 personlig e-post:
 fornamn.efternamn@mission.fi

Chefredaktör:

Marika Björkgren-Thylin

Redaktör:

Ann-Christine Marttinen

Pärmbild: Pertti Nikkilä

ISSN 0357-296X

Chef för svenska sektionen

Marika Björkgren-Thylin

tfn 09-1297 265

Missionspedagog

Camilla Skrifvars

tfn 09-1297 360

**Sekreterare för barn-
och ungdomsarbetet**

Carre Lönnqvist

tfn 09-1297 263

Understödskoordinatör

Britt-Helen Lindman t.f.

tfn 09-1297 266

Informatör

Ann-Christine Marttinen

tfn 09-1297 264

Byråsekreterare

Maria Westerling

tfn 09-1297 282

LEDARE

Marika Björkgren-Thylin

skribenten är chef för svenska sektionen
vid Finska Missionssällskapet

Enligt statistiken för senaste år använde Finska Missionssällskapet 35 procent av stödet för verksamheten utomlands till förkunnelse och församlingsarbete. 43 procent gick till diakoni och arbete för att stärka den samhälleliga rättvisan. De resterande 22 procenten gick till mindre program för att bekämpa spridningen av aids, arbeta för fred och försoning samt utveckla kyrkornas självförvaltning. Det är inte ovanligt att församlingsarbete och förkunnelse å ena sidan och socialt engagemang å andra sidan ses som motsatspar, men Finska Missionssällskapet har ända sedan början betonat att för sällskapets del går förkunnelse och tjänst hand i hand. I förlängningen är den kristna tjänsten ett vittnesbörd om Guds kärlek och omsorg om människan.

Ätminstone om man grundar sin bedömning på inkomsterna från Finska Missionssällskapets insamlingar så verkar understödjarna i Borgå stift gärna stöda församlingsarbete och evangelisation. Av förra årets insamlingar var det julinsamlingen till förmån för bland annat satellitkanalen SAT-7:s verksamhet som samlade in mest pengar i Borgå stift. Sammanlagt inbringade insamlingen 41 000 euro. Sommarinsamlingen för bibelöversättningsarbete gav 18 000 euro och Utjämningsinsamlingarna tillsammans 36 000 euro. Resultat från tidigare års insamlingar stöder denna tolkning. Jag ser detta som en tydlig fingervisning åt oss på Finska Missionssällskapet att också framöver basera vår verksamhet på församlingsarbete och evangelisation.

Missionen har traditionellt sett stått på tre ben; församlingsarbete, sjukvård och undervisning. Än idag utgör dessa tre centrala innehåll i missionen. Många kyrkor och organisationer har ändå av olika orsaker valt att allt mer betona socialt arbete på bekostnad av förkunnelse och församlingsarbete. Ifall man ser missionen som en pall med tre ben bestående av församlingsarbete, sjukvård och undervisning så blir det tydligt att om ett av benen kapas av eller helt lossnar så blir pallen obrukbar. Den nuvarande allmänna trenden där missionens grund och ursprung i Jesu uppmaning att förkunna evangeliet för alla folk verkar ha fördunklats, måste bromsas. Det är ju missionsbefallningen som ger legitimitet åt kyrkans missionsverksamhet och missionsorganisationernas existens.

Av Finska Missionssällskapets insamlingar har sommarinsamlingen och julgåvan till missionen i regel haft mera kyrkliga ändamål, medan Utjämningskampanjen stöder utvecklingsarbete. Också i år går sommarinsamlingen till församlingsarbete och evangelisation via sällskapets samarbetskyrkor runtom i världen. Mera om detta kan du läsa i artikeln Bakom Guds rygg? på sidorna 8-9.

Marika Björkgren-Thylin

*Kristus har ingen annan kropp än din,
 inga andra händer än dina,
 inga andra fötter än dina.
 Genom dina ögon är det
 som Kristus med medkänsla ser ut över världen.
 Med dina fötter är det
 som Han går omkring och gör väl.
 Med dina händer är det
 som Han nu välsignar oss.*

Teresa av Avila, 1500- talet

Vad är identitet?

I januari 2008 besökte den pakistanska biskopen, Munawar Rumalshah, Finland. Han är biskop för Peshawar stift i Pakistans nordvästra gränsprovins, ett turbulent och konservativt område vid gränsen mot Afghanistan. Biskopen var orolig över konfrontationen mellan kristna och muslimer. Under en utmanande presskonferens vid Finska Missionsällskapet sade han bl.a. följande:

- En människas identitet i södra Asien baserar sig varken på ras eller etnicitet. Identiteten är religion. I väst är religionen av sekundär betydelse, en privatsak.

- Ni måste förstå att den islamska världen upplever att den är under attack. Muslimerna upplever att deras tro och allt de står för hotas. De kommer att försvara sig till sista blodsdroppen.

- Tron är en människas starkaste och heligaste känsla. Med vilken rätt skymfades och löjliggjordes en dansk tidning profeten Mohammed? Pressen i väst är så van att skymfa Jesus Kristus att allt är tillåtet. Har folk totalt förlorat vördnaden för det heliga i religion? Och det kallas pressfrihet!

- Ironiskt nog är det vi kristna i muslimska länder, som får ta stöten och lida. Muslimerna uppfattar oss som en del av den kristna västliga världen.

Munawar Rumalshah. Foto: Jouko Marttinen

Flickskolor, CD- och videobutiker extremisternas skottavlor

I Pakistans västra gränsprovins har attackerna mot flickskolor och CD-butiker ökat i städerna Peshawar, Bannu, Tank och Kohat. Inte ens skräddaraffärer, där män syr kläder för kvinnor, har besparats. Extremisterna hävdar att dessa bryter mot islamska religiösa principer.

- Attackerna mot flickskolor är speciellt alarmerande, säger Iqbal Haider, viceordförande för mänskörätsorganisationen Human Rights Commission of Pakistan.

Kvinnosaksaktivister och medborgarorganisationer, som har startat skolor för flickor på glesområden, har också utsatts för attacker. På vissa håll har man sänt brev till skolorna att de skulle stänga och distribuerat flygblad som

uppmärksammar föräldrarna hålla flickorna borta från skolorna.

Landets ledande parti, som vid senaste val fick en överväldigande majoritet av rösterna, har lovat att bekämpa extrema muslimorganisationer.

Källa: Den humanitära nyhets- och analystjänsten IRIN

Kyrkorna aktiva i riksdagsvalet i Nepal

Riksdagsvalet (Constituent Assembly Election) i Nepal var fredligt och över 60 procent av befolkningen använde sin rösträtt.

- Nepaleserna har givit ett bevis på sin politiska aktivitet, säger Dr K.B.Rokaya, generalsekreterare för Kyrkornas nationella råd i Nepal (NCCN). På vissa orter segrade maoisterna, på andra ställen kom de på andra och tredje plats. Detta är ett bevis på att de har folkets stöd, trots det internationella samfundets betänkligheter.

Maoisterna kan ta äran för att landet blev en sekulär republik och att riksdagsvalet hölls. De har fått göra stora uppoffringar för att driva igenom denna agenda.

- Vi tackar Gud för den roll som Kyrkornas nationella råd har haft i fredsprocessen, fortsätter Rokaya. Kyrkan har i konfliktsituationen lyft fram kristna värderingar: rättvisa, fred, rättfärdighet och mänsklig värdighet.

Källa: News from NCCN

Ungdomskaravan till byarna i Senegal

En gång i året, under skolans ledighet i mars-april, reser ungdomarna i Senegals lutherska kyrka till kapellförsamlingarna i byarna. I Dioup kapell trummade och sjöng 115 ungdomar. De får utbildning för detta evangelisationsarbete i tre dagar. De får veta hur de skall uppföra sig, hur de kan berätta om sin tro. De lär sig även att uppträda och använda en diaprojektor.

- Det här är bättre än att strejka, säger Pascal Kama, 23, som studerar geografi vid universitetet i Dakar. Professorerna hade just inlett sin strejk då karavanen gick ut till landsbygden.

- I vår kyrka finns mycket scoutanda. Vi kan organisera, men vi saknar en scoutorganisation, konstaterar Pascal. I den katolska kyrkan har de haft scouter i tiotals år.

Albertine Ngom, 22, som förbereder sig för studentexamen, har varit kristen i bara fyra år. Resten av familjen är muslimer.

- Jag vet av egen erfarenhet hur en mänsklig liv förändras då hon lär känna Jesus. Under karavantiden lär vi oss känna vår kyrka bättre.

Adam Faye leder kyrkans ungdomsarbete och gör prästpraktik i församlingen i Mbour. Han berättar att ungdomarna måste sova i tält, eller ibland under bar himmel, och gå långa sträckor till fots. Men de klagar inte: De är vana vid enkla förhållanden och det gemensamma äventyret intresserar var och en.

- Vi vill väcka församlingens slumrande medlemmar, förklarar Adam. En kyrka utan ungdomar är en död kyrka.

Källa: Eeva Pöykkö, Senegal

Judy och Håkan Granberg – hjärnor i gungning i Changsha. Ursäkta, jag förstår inte...! på kinesiska är något som "seniorstuderandena" får säga många gånger per dag. Foto: Granbergs familjealbum

Granbergs på skolbänken igen

” Att sätta sig på skolbänken igen när man redan är 50 fyllda har sina sidor. Språk lär man sig bäst innan man fyllt 10, tycker Håkan.

Efter att ha arbetat i Hongkong sedan 1986 har Håkan och Judy Granberg installerat sig i Hunan i Kina. Det var från den här provinsen som finländarna i början av 1900-talet fick sin första omfattande information om vardagslivet i Kina.

De första finländska missionärerna anlände till Jinshi i Hunan 1902. "Seniorstuderandena" Håkan och Judy Granberg landade i Changsha den 1 mars 2008. Avsikten är att både Håkan och Judy skall studera på heltid fram till sommaren. Språkstudierna i putonghua, mandarinkinesiska, sker vid en lärarhögskola och läxläsningen i deras nya hem, som är bara ett litet rum i universitetets hostel för internationella studerande. Från hösten skall Judy börja undervisa i engelska vid universitetet, medan Håkan fortsätter sina studier.

"Långnäsorna" försöker smälta in

Då finländarna under kejsartiden anlände till Hunan, kallade folk dem för långnäsor. Benämningen tycks vara giltig fortfarande.

– Vi med våra stora näsor och våra allt gråare hjässor skiljer oss från mängden, säger Håkan. Vi blir uppmärksammade överallt, trots att vi försöker göra vårt bästa för att smälta in.

– Att sätta sig på skolbänken igen när man redan är 50 fyllda har sina sidor. Språk lär man sig bäst innan man fyllt 10, tycker Håkan. Vi har visserligen den fördelen att vi lärde oss den kantonesiska varianten av kinesiska redan för över 20 år sedan. Men skillnaderna är avsevärda. Jag börjar småningom förstå mera, men när jag försöker säga någonting kommer hälften fortfarande på kantonesiska och resten med en sådan accent att ingen begriper någonting.

– Den skriftliga biten är en ännu större utmaning, suckar Håkan. Jag har läst en hel del på kinesiska under åren i Hongkong, men vi har egentligen aldrig behövt uttrycka oss i skrift. På seminariet förstod alla skriftlig engelska. Men här går det inte. Nu gäller det att skriva sina skrivtecken igen och i en annan variant än i Hongkong. Det tar oerhört lång tid att få alla krokar att fastna. En av våra vanligaste sysselsättningar här är att sitta och titta på det glödande eldklotet på datorns mediaspelare, medan vi lyssnar till våra texter om och om igen.

Snabblektion under lunchpausen

Intresset för engelska språket är stort och Judy kommer säkert att ha entusiastiska elever då hon börjar undervisa vid universitetet. I Changsha är möjligheterna till muntlig praktik begränsade och därför tar studenterna vara på alla möjligheter.

Granbergs äter gärna på samma små restauranger som de studerande. Där får man sig ett ordentligt och välsmakande mål för en femma, det vill säga femtio cent med europeiska mått.

– En dag åt vi lunch med några studerande och alla ville praktisera engelska med oss, skrattar Judy.

– En annan dag blev jag stoppad vid porten till en föreläsningsbyggnad av en flicka, som behövde hjälp med sin engelska läxa, fortsätter Håkan.

Kinesisk opera på strandpromenaden vid Xiangfloden gläder changshaborna. Foto: Håkan Granberg

Kulturell påskglädje i församlingen. Ett fyrtiotal nya medlemmar döptes i samma gudstjänst. Foto: Håkan Granberg

Källa: *The World Factbook*

Kina

Huvudstad: Beijing

Invånare: 1,32 miljarder

Invånare under 14 år: 20,4 procent

Religioner: Officiellt ateistiskt, taoism, buddhism, islam, kristna (3-4 procent)

Förväntad livslängd: 72,8 år

Invånare som lever under fattigdomsgränsen: 8 procent

Mobiltelefonnehavare: 34,8 procent av befolkningen (enligt statens nyhetsbyrå Xinhua hade Kina 221 milj mobiltelefoner i februari - mest i hela världen!)

Finska Missionssällskapets arbete startade 1902 (-53), nytt samarbete startade på 1980-talet. Verksamheten sker i samarbete med Kinas kristna råd (China Christian Council) och Vänskapens fond (Amity Foundation).

Finska Missionssällskapets ekonomiska satsning 714 000 euro.

forts... >>

Första klassfotot av Sally Lampéns flickskola 1908 i Jinshi – och 100 år senare i samma trakt. Foto: Ann-Christine Marttinen, FMS bildarkiv

Trappsteg i kyrkans historia i Kina

År **635** anlände de första kristna missionärerna till Kina. Detta är dokumenterat på en urgammal stentavla, som hittades i Xi'an på 1600-talet.

1294-1347 Fransiskanmunkar anlände till Kina men deras budskap var inte tillräckligt kontextualiserat för att överleva.

1500-talet Jesuiterna förmedlade västerländsk vetenskap till den bildade klassen.

1600-1700-talet Den katolska kyrkan bannlyste kinesiska religiösa riter och som en följd av detta följde kejsaren de kinesiska kristna.

1840 Som en följd av Opiumkrigen förklarade England fem kuststäder som frihamnar. Floden Yangtze öppnades för handel. Protestantiska missionärer följde handelsmännen i spåren. Missionssällskapen delade Kina i verksamhetsområden. Myndigheterna beordrades att beskydda utlänningarna. Kristendomen stämpelades som imperialism.

1899 Änkekejsarinnan Cixi riktade det politiska missnöjet mot landets kristna befolkning, senare mot alla utlänningar. Över 30 000 kinesiska kristna dödades under Boxarupproret, som utmynnade i ett krig med flera västländer och Japan. Kina tvingades underteckna ett fredsavtal: utlänningar fick rätt att fritt röra sig i inlandet, äga jord och byggnader. Detta öppnade på nytt arbetsmöjligheter för missionen, men fördjupade synen på kristendomen som en främmande världserövrare.

1937 Under japanska invasionen förbjöds gudstjänster och böcker brändes.

1949 Folkrepubliken grundas. Kommunisterna tog makten efter kriget med Kuomintangpartiet 1946-1949.

1950 Tre själv-rörelsen (självstyrelse, självfinansiering och självutbredning) introduceras av protestanterna. Kyrkan blir en genuint kinesisk kyrka.

1966-1976 Kulturrevolutionen stängde universitet och andra institutioner. Pastorerna omskolades för sekulärt arbete. De kristna samlades i hemmen och lekmän axlade ansvar för en stor del av kyrkans arbete.

1980 Kinas kristna råd (China Christian Council) grundas. Rådet uppfattar sig som en stark kinesisk kyrka med universell prägel. Kyrkan har nu 55 000 kyrkobyggnader och samlingsplatser, men endast 2700 ordinarie präster. Teologisk utbildning ges i 18 seminarier och bibelskolor.

1985 grundas biståndsorganisationen Amity Foundation, Vänskapens fond på initiativ av kinesiska kristna. Amitys boktryckeri i Nanjing har tryckt 50 miljoner biblar. Tryckeriet producerar ungefär en bibel per minut.

Läs mera om kyrkan i Kina och dess historia
www.mission.fi/fms
www.amityfoundation.org
www.elca.org

Finska Missionssällskapet i Kina

1902 Finska Missionssällskapets första Kina-missionär, pastor Christian Johannes Sjöblom med hustrun Ellen anlände till staden Jinshi i Hunan. Myndigheterna förhöll sig positivt till finländarna

1903 Missionens skola för pojkar startade i Jinshi

1907 Ett rehabiliteringshem för opiummissbrukare öppnades

1908 Missionens skola för flickor startade, den första flickskolan i hela regionen.

1913 Ett sjukhus öppnas i Jinshi

1924 Finska Missionssällskapet drev 46 skolor med sammanlagt 1 584 elever.

1949 Finländarna lämnade landet. Pastor Päivö Parviainen, den sista av dem, återvände till Finland 1953. Den lutherska kyrkan hade närmare 2000 medlemmar.

1991 Finska Missionssällskapet stöder olika projekt, som Kinas kristna råd och Amity Foundation driver.

Så det var bara att ge henne en två minuters snabblektion där vid porten.

Changsha växer så det knakar

– Vi har besökt Changsha tidigare, för ett år sedan. Det som speciellt slog emot oss nu, är stadens explosionsartade utveckling, säger Håkan Granberg. Staden växer så det knakar, halva staden är som en enda byggnadsplats med nya skyskrapor, som reser sig överallt. Men också miljön knakar i fogarna: luftföroreningarna hänger som ett grått dis över staden också under soliga dagar.

Changsha är huvudstad i en av Kinas folkrikaste provinser med 67 miljoner invånare. Det är naturligt att man satsar hårt på en representativ huvudstad. För närvarande har staden ett par miljoner invånare. Om man räknar med de kringliggande områdena stiger invånarantalet till sex miljoner. Folkvimlet speciellt under veckosluten är kompakt med massor av ungdomar som trängs på gågatan i centrum. Staden har ett tiotal universitet och studerande i hundratusental.

Intressanta och viktiga utvecklingsprojekt

Eftersom Finska Missionssällskapet understöder många utvecklingsprojekt i Hunan via Kinas kristna råd och Amity Foundation, kommer Håkan Granberg efter avslutade studier att bekanta sig med dessa projekt. Det är viktigt att det finns någon

på ort och ställe som känner till de lokala förhållandena och kan bedöma vad det är värt att satsa på. Dessutom behöver understödnarna i Finland få konkret information om hur projekten avancerar.

De projekt som just nu understöds är bl.a. utbildning av församlingsarbetare vid bibelskolan i Changsha samt utvecklingen av de teologiska seminarierna och bibelskolorna. I Changsha understöder sällskapet en skola för 80 hörselskadade barn. Bytvecklingsprojekten i Hunan, för vilka sällskapet får biståndsmedel från Finlands utrikesministerium, innefattar vattenhushållning, terrassering, trädplantering, biogasprojekt, förbättrande av livsmedelsproduktionen och utkomstmöjligheterna för kvinnor. Ett viktigt projekt är också Amity Foundations aidsprogram i Hunan.

Ann-Christine Marttinen
 skribenten är informatör
 vid Finska Missionssällskapet

Tvillingarna Hai och Ping berättar om livet i Kina förr och nu.

Se flashbildserien från Hunan:

www.mission.fi/flashbilder

Viktiga siffror från årsrapporten 2007

- Finska Missionssällskapet hade kontakt med 18 574 finlandssvenskar.
- Missionsmuseet i Helsingfors hade 6 978 besökare. Av dem var 30 procent skolelever.
- 23 356 personer såg sällskapets ambulerande utställningar Hyvät naapurit/Goda grannar och Barnsafarin llo sulle ja mulle/Mera glädje.
- Av Borgå stifts 75 församlingar hade 68 avtal med sällskapet. Understödsavtalen inbringade 680 932 euro, stipendieavtalen 14 840 euro.
- Sammanlagt har sällskapet förmedlat 3000 faddrar.
- Sällskapet har 672 svenska sekundanter.
- Under året genomfördes fyra insamlingar samt en extra katastrofinsamling för Nepal. Resultatet för Borgå stifts del var 97 406 euro.

Finska Missionssällskapet har publicerat sin videoproduktion på YouTube, där man nu kan se 15 finska, svenska och engelska filmer gratis. Utbudet växer under vårens lopp. Läs mera på www.mission.fi

Enligt FN använder cirka 2,4 procent av världens befolkning internet. Internet har förbättrat yttrandefriheten speciellt i många utvecklingsländer och breddat mängden av information som finns tillgänglig. Det verkar ändå som om allt fler länder försöker begränsa bruket av internet med allt kraftigare metoder.

Tv-satellitkanalen SAT-7 har en iransk kanal, som sänder kristna program 20 timmar i dygnet till de ca 110 miljoner människor som talar farsi.

I dagens kinesiska används högst 10 000 skrivtecken. För vanlig tidnings- och bokläsning räcker det med att kunna 2000-3000 tecken.

Ätpinnar (kinapinnar) används främst i Östasien och är företrädesvis gjorda i trä och av engångsnatur. Det faktum att ca 2 miljarder konsumenter i Östasien förbrukar runt 3 par engångsättpinnar varje dag leder till en omfattande konsumtion av trävirke och av begränsade skogsresurser.

Källor: www.global.finland.fi, www.wikipedia.org, www.landguiden.se

Seppo Rissanen
Skribenten är direktor
för Finska Missionssällskapet

DIREKTORNS HÖRNA

Glädjeämnen i mission

Då vi närmar oss Finska Missionssällskapets jubileumsår 2009, får vi goda nyheter från hela världen om hur evangeliets budskap går vidare och hur kyrkan växer i kärlek, tro och hopp. Enligt statistiken från förra året hade FMS arbete i minst 29 länder. Ordet minst beror på att man inte kan vara helt säker på, vad man räknar till länder i dag. Det är också mycket möjligt att vissa projekt överskrider riksgränser till människor, som vi inte känner till.

Under de senaste åren har vi gjort nya öppningar t.ex. på Mekong-området, i Latinamerika, i södra Sahara och i södra Afrika. Samtidigt har våra gamla partnerkyrkor med vårt stöd utvidgat sitt missionsarbete på sina närområden. Många av våra partnerkyrkor har t.o.m. svårt att säkra att alla villiga får dopundervisning. Många kyrkobyggnader har blivit alltför små för att alla gudstjänstbesökare skall rymmas in. Det är så annorlunda än här i vår kyrka! Jag undrar, varför vår kyrka inte var intresserad av att utreda orsakerna till denna tillväxt, nu då man förberedde vår kyrkas strategi, som i mina ögon ser mycket anemisk ut!

Kyrkans tillväxt i många länder ställer oss inför stora frågor. Hur skall vi bäst kunna gå vid våra samarbetspartners sida i mission? Vilka förväntningar har våra partners i syd? Jag anser att särskilt två områden är viktiga: att stöda utbildning av medarbetare för församlingsarbete och att utveckla kyrkornas förmåga till självadministration. Dessa två hör ihop och för båda behövs också missionärer från Finska Missionssällskapet.

Det räcker inte med att man utbildar nya pastorer, diakoni- och ungdomsarbetare för en kyrka. Man måste också se till att församlingarna har råd att betala ut rättvisa löner, som tryggar uppehälle och ändamålsenliga arbetsförhållanden. Det här kan vi inte göra från Finland, men vi kan vara med om att utveckla våra partners förmåga att göra det. I gengäld får vi del av det som den Heliga Anden åstadkommer i världen då Han förnyar Kristi kyrka.

Evangelisterna redo att åka ut till byarna med budskap om fred och försoning, t.v. Markku Wilén. Foto: Päivi Anttila

Bakom Guds rygg?

Sukumaförsamlingen byggde egen kyrka i Mwamitumai

Färden från Mwanza vid Viktoriasjön i nordvästra Tanzania till Maswa på sukumaområdet går längs sextio kilometer asfaltväg och sextio kilometer grusväg. Ibland är det lättare att åka bredvid vägen än på den. I de uttorkade flodfårorna har människor grävt gropar för att få dricksvatten. Under regntiden är det nästan omöjligt att komma fram.

Området är det befolkningstätaste i hela Tanzania. Av omkring 6 miljoner invånare är 5 procent kristna, 1 procent muslimer och 94 procent representanter för någon traditionell religion. Merparten av områdets sukumabefolkning på fem miljoner är anhängare av naturreligioner. Traditionella medicinmän och -kvinnor har stor makt i

samhället. Vidskepelse florerar och gamla kvinnor som har fått röda ögon av rök vid matlagning vid öppen spis, dödas ofta som häxor. Poliserna är maktlösa och har vädjat till kyrkan att åtgärda problemet.

Här ”bakom Guds rygg”, i byarna kring Maswa, kommer folk till tro, de döps, deras liv förändras, medicinmän ger bort sin magiska rekvisita och den lutherska kyrkan växer.

Kommer med egen kyrkbänk

Amerikanerna började missionsarbete på detta område och det fanns enstaka små församlingar här och var. För några år sedan sände Tanzanias evangelisk-lutherska kyrka

pastor Markku Wilén från Finska Missions-sällskapet till detta område. Wilén och några lokala evangelister började besöka byarna regelbundet.

På Maswa-området är kyrkorna ofta mycket anspråkslösa: de är lerhus, ett f.d. bomullsmagasin eller så samlas församlingsborna helt enkelt under bar himmel under ett träd. På söndagsmorgnarna promenerar människorna över savannen till kyrkan och bär en pall på huvudet. Om de inte har en sådan, får de lov att sitta på kyrkans jordgolv.

Folk kommer långväga ifrån till den gemensamma gudstjänsten. Där träffar de andra kristna och får hämta kraft ur Guds ord för att orka i vardagen. Det är inte vik-

tigt för dem hur fin kyrkan är. Viktigast är de kristnas samhörighet, omtanken om varandra.

På Maswa-området finns bara enstaka präster och därför sköter evangelisterna gudstjänsterna och kyrkans arbete i byarna. Endast när det är nattvardsutdelning och dop av nya medlemmar kommer en präst till platsen.

Fastän kyrkans yttre betingelser ur finländsk synvinkel är synnerligen anspråkslösa, är glädjen över kyrkan och gudstjänsten påtaglig.

Mwamitumai, där ingenting fanns

Det hela började med att Wilén och evangelisterna satt under ett träd och väntade på folk. Ingen kom. Då lämnade de trädet och började gå från hem till hem, diskuterade med människorna och inbjöd folk till filmkvällar. När kvällarna började mörkna, spändes en filmduk upp mitt på ett fält eller på någon annan öppen plats, filmapparat lyftes på biltaket och generatoren började puttra. Jesus-filmen på sukumaspråket kunde börja.

– På våra resor körde vi alltid förbi en liten by Mwamitumai. Där lönade det sig inte att stanna, tycket vi. Där fanns ingenting, berättar Markku Wilén. Men Gud valde det som ingenting var.

Folket i Mwamitumai blev intresserade. Till filmkvällar kom folk över religions- och stamgränserna. Wilén började hålla söndagsgudstjänster och regelbunden dopundervisning två gånger i veckan.

– Det är viktigt att kalla människor till Jesus. Det är lika viktigt att de nya kristna senare får lämplig undervisning.

Eftersom det inte finns en bibelskola på stiftets område sändes åtta evangelister till grannstiftet. Wilén skolar också själv sitt team på tre evangelister. Också församlingsbor har fått utbildning och ansvarar nu för en egen församlingkrets och kunde avlösa evangelisterna där för fortsatta studier.

I juni 2006 hölls den första doggudstjänsten: över 130 personer döptes på en skolgård ute i det fria i gassande sol. En stor skara hade mött upp för att vara med. Ett andra doptillfälle hölls i slutet av året. Idag har man över 200 församlingsbor, om barnen räknas med.

– Väckelsen har förändrat människornas liv. Användningen av rusmedel har minskat, likaså vidskepelsen. En del medicinmän har t.o.m. överlämnat sina magiska föremål.

10 000 tegel och flera ton stenar

Folket i Mwamitumai började senaste år bygga en egen kyrka, innan de ens var medlemmar i församlingen. Det fanns varken pengar eller budget men iver var stor. Merparten av församlingsmedlemmarna är unga med små inkomster. Men det hindrade inte byborna från att agera.

– Vi fick hjälp av en ansedd byggnadskommitté i Maswa. En grupp unga lokala kristna började gräva grunden. Både flickor och pojkar har bränt 10 000 tegel och samlat flera ton med stenar för en ordentlig stenfot, berättar Markku Wilén.

– Stenarna var det största företaget. Ungdomarna grävde eller bröt upp dem från en stenöken åtta kilometer från Mwamitumai. Allt arbete gjordes på talko.

För att fylla på byggnadskassan arrangerade byborna insamlingar, hönsauktioner och kollekter. Stiftet bekostade takmaterialet och Pattijoki församling i Finland bidrog med dörrar och fönster.

– Kyrkan är nu färdig. Det är ett under, säger Wilén.

Ann-Christine Marttinen

Sommarinsamlingen 2008

Finska Missionssällskapets sommarinsamling 2008 stöder förkunnelse och församlingsarbete genom sällskapets samarbetskyrkor och -organisationer. En del av intäkterna går också via Lutherska världsförbundet till att utveckla de lutherska kyrkornas kommunikation på olika håll i världen, så att de kan förmedla information om hur de förkunnar, engagerar sig i diakoni, tacklar fattigdom och frågor kring internationell handel.

Du som vill stöda arbetet, men inte får Finska Missionssällskapets insamlingsbrev hem på posten, kan ge en gåva till Sampo 800014-161130. Skriv EVA1 i meddelanderutan. Tack för din gåva!

Ung energi och tegeltillverkning. Foto:Markku Wilén

Över 130 personer döptes i gassande sol. Nu har Mwamitumai församling över 200 medlemmar. Foto: Päivi Anttila

Kyrkan är färdig. Det är ett under. Foto: Markku Wilén

Ekumeniska eldsjälarna på Svenska Teatern på jakt efter Guds närhet. Fr. v: Tomas Höglund, Ben Fernström, Ann-Louise Lönnqvist, Charlotta Weckström. Foto: Mickelsson.net

RE-QUEST – Quest en gång till

Svenska Teatern i Helsingfors utgör ramarna för de populära Quest-konserterna den 25 maj kl 14 och 19. Evenemanget ordnas av en grupp kristna ungdomar som jobbar på teatern. Konserterna, som nu ordnas för andra gången, riktar sig främst till unga och unga vuxna från olika kristna sammanhang i Helsingforsregionen med omnejd.

Medverkande är bland annat Mikael Svarvar, Tomas och Maria Höglund, Heidi Storbäck, Nina Cederlöf, Topi Kurki, Roland Junell, Jonatan Rautio och Oa Lönnbäck.

Vad är Quest? Det engelska ordet betyder sökande, strävan, vara på jakt efter.

– Quest är en vision, som under många år har legat och grott i mitt hjärta, berättar Andreas Lönnqvist, en av eldsjälarna bakom Quest. Jag har länge velat göra något för Guds rike, men inte funnit det rätta.

– Under många långa föreställningar som ljudtekniker på Svenska Teatern började lösningen på mitt problem växa fram, konstaterar Andreas. Ett "evenemang" som med inriktning på den kristna tron skulle locka människor över den låga tröskeln in till teatern och där få uppleva Guds närhet.

Att förverkliga det var lättare sagt än gjort. Jag hade idéer, men inga direkta lösningar, ända tills den dag min goda vän Oskar kom till tro. Jag berättade om min vision för Oskar och då föll alla bitar på plats.

Fjolårets Quest var en succé och publikantalet var stort. På förmiddagen uppskattades ca 250 besökare, på kvällen satt ca 400 personer i salen.

– Vi fick mycket positiv feedback efter fjolårets Quest. Många, som inte var med då, har frågat om det ska ordnas i år igen. Många har också bett för detta projekt och det har kommit in pengar från församlingar, som stöder oss, berättar Ann-Louise Lönnqvist, huvudansvarig för Quest.

Också SAT-7 söker människor

Quest stöder den kristna satellit tv-kanalen SAT-7. Inträdet till konserterna är gratis, men under konserterna är det paus med servering. Intäkterna från serveringen går till SAT-7. Under konserten visas också en kort dvd-film om SAT-7:s arbete.

– Vi valde att stöda just SAT-7 eftersom jag vid ett tillfälle hörde Anders Wikström berätta om den kristna tv-kanalen. Några veckor senare föddes idén till Quest och jag kom genast att tänka på SAT-7. Det känns

bra att vi genom konserterna kan göra en insats för någon annan, berättar Ann-Louise Lönnqvist.

SAT-7 sänder TV-program på kristen grund för att stöda den kristna minoriteten i Mellanöstern och norra Afrika. SAT-7 är en ekumenisk organisation, som bl.a. Finska Missionssällskapet var med och grundade år 1995. Anders och May Wikström från Sibbo är utsända av Finska Missionssällskapet för att jobba för SAT-7 på Cypern. SAT-7 och familjen Wikström stöds av 10 församlingar och två föreningar i Borgå stift.

Några veckor kvar till årets Quest. Hur känns det Ann-Louise?

– Det är mycket arbete och ordnande, men det går nog bra, då man har målet i sikte. Det är härligt att få känna att man är i Guds tjänst. Idag, då det finns så mycket splittring i kyrkan, känns det viktigt att få jobba med Quest, som är en ekumenisk satsning med både frikyrkor och lutherska församlingar, säger Ann-Louise och hastar iväg.

Britt-Helen Lindman
skribenten är understödskoordinator vid
Finska Missionssällskapet
Mer info på www.thequest.fi

Maja Haikolas minnesfond

Kom ihåg dina vänner på bemarkelsedagen eller hedra de bortgångnas minne genom en gåva till utbildning av ungdomar i Namibia.

Den valbara summan betalas till Maja Haikolas minnesfond, Aktia 405526-51425.

Vill du beställa ett blomsterkort med anteckning om gåvan eller få hälsningen publicerad i Mission, kontakta Finska Missionsällskapets svenska sektion tfn 09-1297 282.

Hälsningar till följande nummer av Mission, som utkommer i september, skall vara redaktionen tillhanda senast den 11 augusti 2008.

Svenska sektionen vid Finska Missionsällskapet gratulerar Namibiamissionären Märta von Schantz, som fyllde 85 år 9.4.2008.

Årsmöteskallelse

Plats: Oulun Rauhaniyhdistys, Professorintie 7, Uleåborg

Tid: Lördagen den 14.6.2008 kl. 9.00

Granskning av fullmakter sker kl. 8.00-9.00 på mötesplatsen.

Vid årsmötet behandlas följande ärenden:

1. Val av ordförande, sekreterare, två protokolljusterare och rösträknare
2. Konstaterande av mötets lagenlighet och beslutförhet
3. Presentation av bokslutet och revisionsberättelsen
4. Fastställande av bokslutet och beslut om ansvarsfrihet
5. Fastställande av medlemsavgift
6. Val av styrelsemedlemmar
7. Tillsättande av kommitté för beredning av val av styrelsemedlemmar år 2009
8. Val av två revisorer och två revisorssuppleanter
9. Aktualitetsdiskussion: Betydelsen av Finska Missionsällskapets program för arbetet utomlands
10. Övriga av styrelsen anförda ärenden

Helsingfors den 15 februari 2007

STYRELSEN

Ett stort TACK för alla frivilliga bidrag som har kommit in för att täcka tryck- och postningskostnaderna av tidningen Mission.

Carre Lönnqvist

skribenten är sekreterare för barn- och ungdomsarbetet vid Finska Missionsällskapet

Ibland är man äldre än man minns

KRÖNIKA

Det märker man när man ska skriva en krönika om Skriftskolsafarin på basen av sina egna erfarenheter. "Vilka erfarenheter? Från när?" tänkte jag först. Så småningom började jag minnas ett och annat: känslan av att vakna på natten och inte veta på vilken lägergård i vilken församling jag befann mig. Intressant var det att vakna med samma vilsna känsla första morgonen hemma.

Det måste ha varit före de strama budgettiderna, som jag jobbade i Skribasafarin. Vi hade en stor fin minibuss med många fönster. Det var före luftkonditioneringens tidevarv och det var varmt i bilen, som var så stor att vi kunde ha bl.a. en stor trumma och mycken annan rekvisita med oss. Mina trevliga kolleger i safarin hette Christina, Markus och Marcus. Eftersom jag nu jobbar på Finska Missionsällskapet har jag förmånen att kunna kolla i gamla tidningen Mission hur vi såg ut då och vilket år det var. Det var ju knappt jag kände igen mig själv. Numera är mina forna Skribasafarikolleger musiker i USA, stadsdirektör i Finland och en kombination av socialarbetare och engelskalärare i England.

Skribasafarin är ett jätte roligt sommarjobb. Kanske det kunde passa också för människor med begynnande dementi enligt devisen: "Oj vad många trevliga nya människor jag träffar idag." Att lära sig namnen på konfirmanderna kan man hoppa över direkt, man måste ju hinna glömma bort alla namn till följande dag, då man möter nya konfirmander. Att lära sig hjälpledars och församlingsanställdas namn är däremot betydligt enklare och viktigare. Vissa ledare hinner man träffa flera gånger samma sommar.

Varje sommar händer det något absurt under safarin. En gång satt konfirmander och ledare snällt uppradade i stora salen i väntan på besöket. Ingen safarigrupp syntes till. Konfirmanderna skickades ut på paus och hjälpledarna på spaning. Ledarna ringde gruppen, som svarade: "Vi är ju här i stora salen och bara väntar på er."

Mysteriet fick sin lösning. Gruppen var på fel lägergård, dock i samma kommun och kunde köra i ilfart till rätt lägergård för att hålla sitt program.

När jag efter förra sommaren planerade för den nya safarin, räknade jag ut hur mycket varje besök egentligen borde kosta för att kostnader och inkomster skulle gå jämt ut. Lite mer än 600 euro per besök blev det. Det är inte lite! Visst är det skönt att vi än så länge har råd att erbjuda församlingarna denna service billigare än så. Jag är övertygad om att konfirmanderna minns besöken länge, tills också de blir glömska vuxna. Men åtminstone vet de då redan vad mission är.

Handdockorna färdiga för uppvisning.
Foto: Paula Holms album

Paula med barnhemsbarnen fr.v. Rahel, Jyoti och Lachhu. Foto: Kirsti Kirjavainen

Praktik i Himalaya

Paula Holm, 22, är en av elva unga, som gick preliminärutbildningen år 2006- 2007. Teori blev praktik i Nepal. Nu hoppas hon att många andra unga finlandssvenskar skulle ta tillfället i akt och vidga sina vyer.

Missionsintresserad har jag alltid varit, men när jag läste om preliminärutbildning blev jag verkligen intresserad, konstaterar Paula. En eventuell praktik utomlands var säkert största lockbetet! Jag har alltid tyckt om att resa och lära känna nya länder och kulturer.

Paula hade Ryssland och Afrika i tankarna. Men det blev Nepal i Himalayabergen, en bra kompromiss mellan Ryssland och Afrika – både österut och söderut.

– Jag fick bekanta mig med många olika organisationer, bl.a. Nepal Mahila Bishwasi Sangh, som KFUK heter i Nepal. Jag bodde i deras center för unga kvinnor i Kathmandu och hjälpte till med inkomstgenereringsprojekt, berättar Paula. Vi tillverkade bl.a. smycken till försäljning. Jag deltog också i läsklasser på nepali för icke läs- och skrivkunniga kvinnor och i en ”puppet workshop” där vi tillverkade egna handdockor under ledning av en professionell ”puppeteer” från Holland.

– Den förorenade luften och trafikbullret i Kathmandu var en utmaning, minns Paula. Folk skräpar också ner väldigt mycket på

gator och vägar. Synd att smutsa ner ett annat så vackert land.

Ora et labora - be och arbeta

En minnesvärd upplevelse för Paula var några veckor på landet. I House of Hope, ett barnhem utanför Kathmandu, bodde tjugo barn och ungdomar. De yngsta var femåringar, de äldsta tjugotvå. ”Viceföräldrarna”, som ansvarade för vardagen på hemmet hade två biologiska barn i Paulas ålder. Till personalen hörde dessutom en kokerska och några personer som hjälpte till med gården. Det fanns både grönsaksland och djur. Barnen var musikaliska och sjöng gärna. Varje dag började och slutade med sång, bibelläsning och bön.

Efter barnhemmet stod internatskollivet på Gandaki Boarding School i Pokhara på programmet, och efteråt, två veckors semester i Himalaya.

– Jag trivdes väldigt bra med det varma klimatet, människorna och maten. En typisk måltid i Nepal består av ris, grönsaksröra och linsoppa, vilket är utmärkt om man

föredrar vegetarisk mat, försäkrar Paula. Man måste komma ihåg att äta med höger hand, den rena handen.

Kära modersmål!

Paula reste till Nepal med en finskspråkig missionär och fyra finskspråkiga praktikanter.

– Det kändes väldigt jobbigt att vara så dålig på finska och inte ha någon att prata svenska med, minns Paula Holm. I ensamma stunder lärde jag mig att det nog är bäst att ha med sig en kompanjon när man ger sig ut på dylika äventyr. Men jag fick se hur Gud ständigt försåg mig med en ”familj” att ty mig till, vart jag än kom.

– Det blev nog jobbigt att byta ställe så många gånger under tre månader. Men i eftertänk vet jag att jag inte skulle vilja vara utan någon av upplevelsena. En hel del fick jag prova för första gången i livet: att mjölka en ko, skörda ett risfält för hand och åka motorcykel.

Paula Holms intervju sammanställdes av
Ann-Christine Marttinen

Varför bibliotek?

Jag sitter i flyget på väg hem från Namibias huvudstad Windhoek. Drömmen om att åka ut som missionär eller biståndsarbetare har inte gått i uppfyllelse. I stället har jag fått delta i ett samarbetsprojekt inom ramen för mitt arbete som pedagogisk informatiker vid Helsingfors stadsbibliotek. Gud bjuder ständigt på överraskningar och förverkligar våra drömmar på sitt eget sätt.

I Greenwell-Matongo – ett av Windhoeks fattiga bostadsområden – byggdes år 2004 ett allmänt bibliotek. Genom biblioteket kan man hitta möjligheter att förbättra sin levnadsstandard, påverka samhällsutvecklingen och upprätthålla sin läsförmåga.

Biblioteksprojektet i Greenwell-Matongo är en komponent i Vanda-Windhoek –samarbetsprojektet, som hör till Kommunernas förbunds North-South Local Government Co-operation Programme. Målet är att utveckla biblioteksverksamheten och -administrationen. Jag är en av fyra anställda vid stadsbiblioteken i Esbo, Helsingfors och Vanda, som i två veckor fungerade som mentorer för de biblioteksansvariga.

Utmaningen: något för alla

Ett livskraftigt och fungerande bibliotek utgår från användarna och deras behov. Invånarna i Greenwell-Matongo har flyttat in från landsbygden i hopp om att få en högre levnadsstandard, utbildning, arbete och regelbundna inkomster. Deras behov gäller överlevnad: boende, vatten, mat, hälsovårdstjänster, socialskydd, skolvgifter mm. Läskunnigheten är rätt hög, men läsvanan är dålig. Utan läsvana kan man lätt förlora sin läsförmåga. Det är en utmaning för ett litet bibliotek med knappa resurser att erbjuda inspirerande läsning åt alla, då det skall finnas böcker och tidskrifter för barn, unga och vuxna.

Många i Greenwell-Matongo bor trångt och saknar elektricitet. Stadens arkitekt ville ge invånarna en vacker kulturbyggnad, som de kan vara stolta över: en sval, upplyst plats för läsning och studier på gångavstånd. Närheten är viktig, eftersom få har råd att åka

med buss eller samtaxi.

Internet utgör ett viktigt element i biblioteket och till detta behövs datorer. Många i Greenwell-Matongo studerar på distans och behöver lämna in sina studiearbeten över Internet. Andra behöver datorerna för att t.ex. skriva arbetsansökningar.

Invånarna i Greenwell-Matongo har via biblioteket tillgång till fyra namibiska dagstidningar och kan hålla sig ajour med det som händer i samhället och läsa arbetsplatsannonser. Det finns ett skriande behov av mera material på ursprungsspråken, det behövs böcker om trädgårdsskötsel, hälsa och småföretagsamhet, officiella blanketter och broschyrer. Invånarna vill att biblioteket ordnar bl.a. läscirklar och diskussionstillfällen om aktuella teman. Biblioteket är byggt i anslutning till ett invånarcenter och i framtiden är det tänkt att bibliotekets verksamhet skall knytas till centret för att främja områdets utveckling.

Bibliotek eller "lånetek"

Utan verksamhet är ett bibliotek enbart ett "lånetek". Vi kom igång med undervisning i Internet- och datoranvändning, något som stod högt på önskelistan. För barn och ungdom erbjuder biblioteket sagostunder, berättarstunder, aktivitetsdagar m.m. Jag kommer aldrig att glömma intensiteten i de sagostunder jag själv fick hålla. Deltagarna var allt från förskolebarn till ungdomar, t.o.m. tonårspojkarna lyssnade andäktigt. När min röst tog slut, kastade de sig över böckerna.

En väsentlig del av bibliotekets verksamhet är samarbetet med närliggande skolor. Med lärare och elever från "Martti Ahtisaari School" och två andra skolor åkte vi på en tågutfärd till Aris, en ort utanför Windhoek. Att åka tåg med hundra sjungande och dansande afrikanska unga var en oförglömlig upplevelse!

Det är livsviktigt att biblioteken bygger upp en fungerande administration inom staden och engagerar dess beslutsfattare. Jag upplevde ett stort engagemang, en stark utvecklingsvilja i Windhoek både bland de

biblioteksansvariga och undervisningsministeriets personal. Aktiva invånare i Greenwell-Matongo och beslutsfattare verkar vara medvetna om bibliotekets betydelse för samhällsutvecklingen.

Det verkar som om förutsättningarna finns för att invånarna i Greenwell-Matongo kommer att ha nytta och glädje av sitt bibliotek, också då vårt projekt tar slut. Efter två intensiva arbetsveckor är jag dödstrött, men lycklig. Jag längtar tillbaka till Windhoek, men känner mig tacksam över allt jag har fått lära mig och vara med om.

Maria Repo

skribenten är pedagogisk informatiker vid Helsingfors stadsbibliotek och har varit aktiv i Furahakören

Aktiva invånare och beslutsfattare är medvetna om bibliotekets betydelse i samhället. Foto: Marko Forsten

Greenwell-Matongo är ett bostadsområde inom Katutura, ett vidsträckt område utanför Windhoek. 69 procent av Windhoeks invånarantal på ca 243 000 bor i Katutura. Här får inflyttade med små medel bygga någon form av boning åt sig. En del av boningarna är plåtskjul, andra stenhus.

I Namibia flyttar ca 600 personer per månad från landsbygden till städerna.

De största utmaningarna i Katutura är fattigdom, hög arbetslöshet, hiv och aids samt drogmissbruk. Många unga är av ekonomiska skäl tvungna att avbryta sin skolgång.

EN HEL DEL Missionsfest 6-8 juni 2008 i Pernå

Finska Missionssällskapet och Pernå församling

PROGRAM FÖR VUXNA

Sing-in 5 minuter innan varje huvudprogram börjar. Kantorer under festen är Rita Bergman och Ilja Salminen.

Fredag 6.6

13.00-15.00 Mission som delar eller helar? Missionsseminarium i Sockenstugan. Visning av den Oscars-belönade filmen Fortet. Panel-diskussion med sociolog Thomas Rosenberg, missionshistoriker Kim Groop och Venezuelamissionär Pia Kummel-Myrskog.

15.00-15.30 Kaffe, Sockenstugan

15.30-16.30 Mission som delar eller helar? Missionsseminariet fortsätter.

16.30-18.00 Middag, tältet

18.00-19.30 Delar blir hela - välkomstsamling, kyrkan. Kyrkoherde Rolf Steffansson, direktör Seppo Rissanen, kommundirektör Ralf Sjödahl och minister Pär Stenbäck. Etnokören från Pernå samt skolkören från Beit Sahour.

19.30-20.15 Kvällste, tältet

20.30-21.30 Taizémässa, kyrkan
Liturg tf. kaplan Minna Silfvergrén. Furahakören.

Lördag 7.6

9.15-9.45 En hel del – första halvan, kyrkan
Bibeltimme med biskop emeritus Erik Vikström.

10.00-11.30 En hel del parallellprogram

1. Utfärd till Svartholms fästning
Start från Sockenstugan kl. 9.50 och retur kl. 14.15. Anmälan senast 21.5.

2. Promenad längs med Agricolastigen
Guidning av Agricolasällskapet i Pernå.

3. Mission i Mali, kyrkan

Missionär Arla Ljungqvist
4. Dela liv – dela tro, tältet

Informatör Ann-Christine Marttinen, stipendiaterna Mercy och Elikana Ngongo.

5. Visning av Finska Missionssällskapets nya Etiopien-film, Sockenstugan
Understöds koordinatör Britt-Helen Lindman, missionärsföräldrarna Ingeborg och Jan-Olof Björkskog.

11.30-13.00 Lunch, tältet

13.00-14.30 Parallellprogrammen fortsätter

1. Guidad rundtur i kyrkan
600 år av finländsk missionshistoria.

2. Guidad tur på Malmgårds slott
Start kl. 12.15 från Sockenstugan. Pris 15 euro. Anmälan senast 21.5.

3. Guidad tur på Tervik säteri
Start kl. 12.15 från Sockenstugan. Pris 15 euro. Anmälan senast 21.5.

4. Förbön och sång, Sockenstugan
Byråsekreterare Maria Westerling, DK Annette Frisk och en lovsångsgrupp.

14.30-15.00 Kaffe, tältet

15.00-16.30 Från världens alla delar, kyrkan
Missionärerna Arla Ljungqvist, Heidi Tyni, Kerstin och Erik Vikström samt Pia Kummel-Myrskog, Mercy och Elikana Ngongo. Furahakören.

16.30-18.00 Middag, tältet

18.00-19.30 Hela världen delar - festkväll, kyrkan
Kontraktspastor Lucas Mbedule, Seppo Rissanen, skolkören från Beit Sahour och Pernå barnkör.

19.30-22.00 Bazaar i tältet och på gården
Korvgrillning, väffelstekning, auktion av konst och hantverk, lådbilsrally. Skolkören och

dansgruppen från Beit Sahour.

20.30-21.30 En hel del sång, kyrkan
Ordets och sångens kväll med The Finnish-American Gospel Team.

21.30-23.00 Nattcafé, tältet
Artisterna Monica och Kimmo Penttala. Fria förmågor.

Söndag 8.6

9.15-9.45 En hel del – andra halvan, Sockenstugan
Bibeltimme med Erik Vikström.

10.00-11.30 En del blir hel - radierad högmässa, Pernå kyrka
Liturg Minna Silfvergrén, predikant Rolf Steffansson. Kören från Beit Sahour. Budkavlen går vidare till Tammerfors svenska församling. Kantor och organist Rita Bergman.

12.00-13.30 Lunch, tältet

Anmälan & förfrågan

Förfrågningar gällande missionsfesten riktas till byråsekreterare Maria Westerling, Finska Missionssällskapet, tfn (09) 1297 282 eller e-post maria.westerling@mission.fi. Missionsfestens program finns i sin helhet på www.mission.fi/missionsfest

Enastående resa till Namibia

Deltag i den lutherska kyrkans prästvigningsfest, bekanta dig med kyrkans och missionens arbete, träffa vänliga människor, se en magnifik natur och djurvärld, upplev glädje och värme. Resan börjar den 16 juni och hemma är du den 26 juni 2008. Resans pris är 2400 euro. För 400 euro kan du fortsätta resan till Namiböknen och kusten. Hemma i Finland är du då den 1.7.2008. I priset ingår flyg, buss/bilresor, logi, frukost och middag, dricksvatten i buss och vid måltider, naturskydds- och inträdesavgifter, serviceavgifter samt reseledning, tolkning och guidning.

Ansvarig researrangör

Kalahari Consultants / Olle Eriksson
www.koonono.com
Paketresetillstånd3986/05/Mj

Anmäl dig genast. Närmare uppgifter ger

olle.eriksson@fonet.fi tel. 050-4656152
riitta.nissinen@mission.fi, tel. 09-1297207

Hur kan man stöda FMS?

3000 fadderavtal

Finska Missionssällskapet fick sin tretusende fadder strax före påsk. Då fadderarbetet i år firar sitt 20-årsjubileum har sällskapet fadderverksamhet i 13 länder.

Nya faddrar behövs året om, men framför allt när ett nytt läsår börjat i skolorna. Trots att grundskolan i många länder är gratis, måste barnen och ungdomarna själva skaffa skoluniformer och skolmaterial. Om familjerna måste välja mellan dagligt ris eller skolhäftet, är det inte svårt att gissa hur de prioriterar.

Enskilda barn, ungdomar och barngrupper får tack vare sina finländska faddrar möjlighet att gå i skola.

Barnen väljs ut till fadderprogrammet på sociala grunder. Fadderavgiften är omkring 25 euro/månad, beroende på vilket land barnet kommer ifrån. Under år 2008 används ca 850 000 euro för denna verksamhet.

Det är viktigt med ekonomiskt stöd, men lika viktigt är att faddern ber för barnet.

Vem vill bli fadder för åldringar?

Nu söker Finska Missionssällskapet också faddrar för åldringarna i Ebenezerhemmet i Haifa, som är det första kristna åldringshemmet i Israel och har plats för 30 åldringar. Invånarna är både judar och kristna araber. De kommer från olika kulturer och talar hebreiska, arabiska, engelska, ryska, tyska, rumänska, ungerska och serbiska.

Hemmet får inget statsunderstöd och det som åldringarna själva kan betala täcker inte kostnaderna. Ebenezerhemmet ger vård med kvalitet och förmedlar kristen kärlek på ett mycket personligt sätt. Brev och besök är välkomna.

Svensk information om fadderverksamheten ges från Kahama i Tanzania, Venezuela och från Dessie i Etiopien. Om de övriga fadderområdena informeras endast på finska. Vill du bli fadder? Ring 09-1297 266 eller besök www.mission.fi/fadderbarn

Etiopiska Beza, 12, bor i Kombolcha hos morföräldrarna, eftersom båda hennes föräldrar har dött i aids. Beza har en fadder i Finland. Har du redan ett fadderbarn eller en fadderåldring?

Händelsekalender

25.5 Quest på Svenska Teatern. Konserter kl 14 och 19. Gratis inträde.

6-8.6 Missionsfest med temat "En hel del" i Pernå.

29.7-3.8 Förbundet Kyrkans Ungdoms sommarläger med temat "Liv i rörelse" i Pieksämäki. En dag under lägret är vikt för missionsprogram med fokus på SAT-7. För närmare information se www.kyrkansungdom.nu

19.8-4.9 Kyrktoget Inspirations- och informationstillfällen inför arbetsåret för arbetare inom kyrka, stift, organisation och församling. Arrangör är Kyrkans Central för det svenska arbetet. På plats med materialpresentation och försäljning är även Fontana Media, Finska Missionssällskapet, SLEFmedia och Kyrkans Utlandshjälp.

Kyrktorg i följande prosterier:

- 19.8 Domprosteriet
- 20.8 Helsingfors och mellersta Nylands prosteri
- 21.8 Raseborgs prosteri
- 26.8 Pedersöre prosteri
- 27.8 Korsholms prosteri
- 28.8 Närpes prosteri
- 2.9 Åbolands prosteri
- 4.9 Ålands prosteri

Finska Missionssällskapet

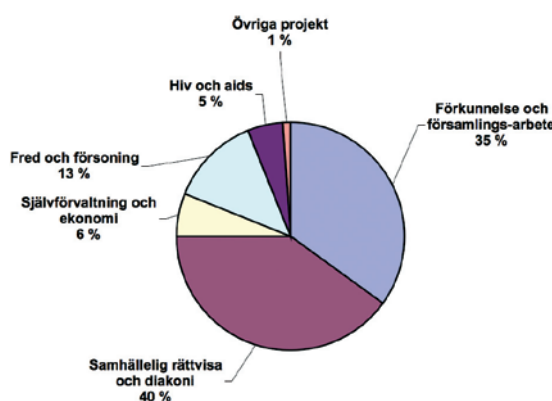
Finska Missionssällskapets motto Kärlek –Tro–Hopp från människa till människa vittnar om sällskapets helhetsbetonade missionsarbete, som innefattar både förkunnelse och tjänst.

Finska Missionssällskapet har verksamhet i 29 länder på fem kontinenter. Sällskapet har en personal på 355 personer, varav 213 arbetar utomlands i samarbete med lokala kyrkor (2007).

Av en årsbudget på ca 25 miljoner euro används 76 procent för arbete utomlands, resten för fostran, utbildning, information och medelanskaffning i Finland.

Alla församlingar i Finlands evangelisk-lutherska kyrka är kallade till medlemmar i Finska Missionssällskapet, som grundades år 1859.

Arbetet utomlands

FMS kontonummer

Gåvor från privatpersoner
Sampo 800014-161130

Församlingarnas kollekt m.m.
Sampo 800016-60710

Frivilliga bidrag till tidsningen Mission
Sampo 800016-60710
Referensnummer 450 000 00023

Maja Haikolas minnesfond
Aktia 405526-51425

Födelsedagskonton
Bitte Lindman, tfn 09-1297 266

Testamenten
Eveliina Salonen, tfn 09-1297 204

Jesus tvättar lärjungarnas fötter. Kinesisk porslینmålning Tao Fong Shan Porcelain Workshop, Hongkong.
Foto: Ann-Christine Marttinen

Herren är min chef...

VÄGKOST

Ett bibelställe som haft stort känslomässigt värde för mig är psalm 23. Talet om de gröna ängarna, det friska vattnet, vilan och överflödet är bilder som framkallar positiva tankar. I tider av osäkerhet och oro har många funnit tröst och styrka från budskapet om Herrens omsorg.

Psalm 23 är på många sätt en unik text. Tanken om herden som tar sig an sin hjord avviker från det ledarskap som utövades då. Ibland är det lättare att förstå ett budskap genom dess motsats. Herde-psalmen kunde också ha skrivits på följande sätt:

”Herren är min chef, Han följer med mina brister. Han skickar mig att möta allt större utmaningar, Han kräver att jag använder min energi på de stormar som möter. I Hans tjänst använder jag all min kraft, Hans strategi talar om okända och farliga vägar för att Han skall bli räknad bland de mest framgångsrika cheferna. Ibland går vägen genom mörka dalar, då jag är rädd. Ansvaret är mitt, och om jag inte klarar uppgiften får jag känna av kappen.

Du påminner mig ständigt om hur bra mina konkurrenter är, och att jag därför inte skall vänta mig några andra förmåner än de som finns i avtalet. Arbetsförhållandet fortsätter så länge jag orkar prestera, och när jag inte orkar mer ersätts jag av någon annan.”

I vårt samhälle tillbringar vi en stor del av vår vakna tid i arbetslivet. Då är det lätt att också börja leva vårt andliga liv enligt de normer som råder där. Gud blir en krävande chef för vilken ingenting är tillräckligt. För oss som arbetar med mission kan det innebära att vi ständigt tycker att vi borde göra mer, och att vi konstant går med ett dåligt samvete mot vår ”arbetsgivare”.

I min parafra av psalm 23 är det inte många som hittar inspiration. Här ligger storheten i Davids originalpsalm. Hans goda herde är inte den som kräver flera och större prestationer av oss. Han är den som tänker på vårt bästa, som bär omsorg om oss och försvarar oss med sitt liv. Han är den som ger oss vila och mening. Och just detta handlar det glada budskapet om: Ingen av oss behöver bli lämnad ensam, det finns en herde som mitt i livets kamp och svårighet kan ge oss ro. Men för att kunna förmedla denna glada nyhet måste vi först ta det till oss själva.

”Jesus säger: Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.” (Matt 11:28)

Rolf Steffansson

skribenten är kyrkoherde i Pernå församling